

ఎదురుగా అనంతమైన సముద్రం మార్కా
 ఎదురు కాంతి నీటి అలలమీద ఎర్రటి
 పింఠారాలా ప్రతిఫలిస్తూ, చూస్తూన్న నా కళ్ళకు
 మిరుమిట్లు గొలుపుతూ అనిర్వచనీయమైన
 ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్నది చల్లటి వుప్పుగాలి
 మనస్సుకు సేద తీరుస్తున్నట్లుగా వున్నది నీటి
 అలలు వా పాదాలను చల్లగా తాకుతూ తిరిగి సముద్ర
 గర్భంలోనికి పరుగులు తీస్తున్నాయి నిత్యం
 పేషంట్లతో విసిగిపోతున్న నేను, ప్రతిరోజూ వంద్యా
 సమయంలో ఇంటిదగ్గర నుండి నడచివచ్చి ఈ
 సముద్రపు ఒడ్డున కూర్చుని, తడక ద్యానంతో
 సముద్రాన్ని వీక్షించటం అలవాటు చేసుకొన్నాను
 దీని వలన నా మనస్సుకి చాలా రిలీఫ్ గా వుంటుంది
 అలల మాదిరే నా మనస్సులోని ఆలోచనలు కూడ
 వువ్వెత్తున విగిసి పడుతున్నాయి తెల్లవారితే రాజా
 వచ్చేస్తాడు మధురమైన జీవితాన్ని వూహించు
 కొంటూ, భవిష్యత్తును గూర్చి తియ్యని కలలో
 తేలిపోతూ గంపెడశతో వస్తున్న రాజాని ఏమని
 సమాధాన పరచాలి? ఈ విషయాన్ని రాజాకి ఎలా
 చెప్పాలి? వాడిని పెంచిన తల్లిగా వాడికి పరిపూర్ణ
 మైన జీవితాన్ని ఏర్పాటు చేయవలసిన నేను నా
 అభిరుచులకు, వా ఆలోచనలకు తగ్గట్లుగా నడచుకో
 మంటే వాడు నా మాట మన్నిస్తాడా? కాని,
 అంతరాంతరాల్లో రాజామీద ఏదో నమ్మకం వాడిలో
 పహజమైన మానవత్వాన్ని మరువనీయకుండా
 నా కొడుకుగా కంటే కూడ, వ్యక్తిగా వాడిని తీర్చి
 దిద్దుకొన్న నా పెంజకు నాకు ఒక విధమైన
 ధైర్యాన్ని కలుగ చేస్తున్నది తన జీవిత సవస్థను
 రాజా మానవతా దృష్టితోనే పరిష్కరించుకోగలడనే
 కొండంత ఆశ నన్ను ఈ విషయం వాడికి చెప్ప

వుంటానని సునీతకు తెలుసు మెల్లగా నడుమా
 వచ్చి నా ఎదురుగా ఇమికలో కూర్చున్నది
 "అంటే! నన్ను ఎందుకో రమ్మన్నారట?"
 మబ్బులు కమ్మిన చంద్రునిలా అన్నవ్వుంగా
 మనీత మొహంమీద భాదామయ రేఖలు కప్పబడి
 వున్నాయి కాంతులీనుతూ మెరుపులు కురిపించ
 వలసిన ఆ కళ్ళు వర్షించటానికి సిద్ధమౌతు
 న్నట్లుగా నీలవీడలు పరచుకొని వున్నాయి అంద
 మైన ఆ ముఖంలో జీవకర నశించి నిర్జీవతా
 భావం చోటు చేసుకొన్నది ఆ కళ్ళల్లో నిప్పురాయత
 కొట్టవచ్చినట్లుగా కనిపిస్తున్నది శరీరం నల్లబడి
 కొంచెం చిక్కినట్లుగా వున్నది మనస్సులోని
 అవేదన శరీరంమీద ఎంతటి ప్రభావము చూపు
 తుందో యనీతను చూస్తున్న నాకు ఆర్థం
 అవుతున్నది తననే తేరిపించి చూస్తున్న నేను సునీత
 ప్రశ్నతో ఈ లోకంలోకి వచ్చి "రేపు రాజా
 వస్తున్నాడు" అన్నాను క్షణంసేపు పులిక్కిపడిన
 సునీత నర్దుకొని కళ్ళు క్రిందకు వాలుకొని
 కూర్చుండిపోయింది ఆ మొహంలో కనిపిస్తున్న
 బాధ నా గుండెను నలిపినట్లయింది ఆ స్థితిలో
 సునీతను చూస్తుంటే హృదయం ద్రవించగా
 అప్యాయతతో సునీత తల విమరుతూ వుండిపోయిన
 నాకు కర్తవ్యం గుర్తు వచ్చి "సునీ! జరిగినదానిని
 గురించి మర్చిపో, ఆ సంఘటనే తలంచుకొంటూ
 నిన్ను నీవు తక్కువ చేసుకొంటూ బ్రతకటం నేను
 సహించలేనని నీకు తెలుసు జరిగినదానిలో
 నీ ప్రమేయం ఏమీలేదు ఆ భయంకర క్షణాలను
 నీ జీవితం నుంచి తొలగించి తిరిగి నీవు ఎప్పటిలా
 వుంటూ నా రాజాకి ఆనందాన్ని పంచి ఇవ్వాలి
 గలాన్ని త్రవ్వుకొంటూ మీ ఇద్దరి జీవితాలను
 సరకం చేసుకోవద్దు నీ నిర్మలమైన మనస్సు
 చూచే నిన్ను నా కోడలిగా స్వీకరించటానికి

మనీత
 మనీతకి
 మధ్య...

టానికి పురిగొల్పుతున్నది
 ఉదయం రాజా వ్రాసిన లెటరు చూచిన దగ్గర
 నుంచి నాలో మునురుతున్న ఈ ఆలోచనల
 పుధ్రుల తగ్గి మెల్ల మెల్లగా మనస్సును ప్రశాంతత
 ఆవరించింది చల్లబడిన మనస్సుతో ఒకసారి
 గుండెల నిండా వూహించి వీల్చుకొన్నాను చుట్టూ
 పరిసరాలను పరికిస్తున్న నాకు నాకైవే వస్తున్న
 సునీత కనిపించింది ఈ సమయంలో నేను ఇక్కడ
 28—అంధ్రవనితవారస, 1963—20—11—81

పెద్దవద్దాను ఇప్పుడు కూడ అదే దృష్టితో నిన్ను
 స్వీకరిస్తాను నీ శరీరం కళంక పూరితమైన నా
 నీ మనస్సు నిష్కళంకమైనదని నాకు తెలుసు నేను
 రాజాకి జరిగిన విషయం గురించి చెబుతాను వాడు
 నిన్ను విశాలమైన మనస్సుతో స్వీకరిస్తాడనే నా
 నమ్మకం" దృఢమైన విశ్వాసంతో ఈ మాటలు
 నా నోటినుండి వెలువడ్డాయి చివరలు తల ఎత్తి
 నా మొహంలోకి ఆరాధనా పూర్వకంగా చూస్తున్న
 సునీత కళ్ళల్లో చెప్పలేని కృతజ్ఞతా భావం గోచరిం
 చింది

"అంటే! మీరు దేవతలు" అన్నవ్వుంగా
 గణింది సునీత "చికటి వడింది వెళదాం పద"
 అంటూ లేచి నిలబడ్డాను
 రాత్రి పది గంటలు అయివుంటుంది డెడ్
 లాంప్ వెలుగులో శరత్ "శేష ప్రశ్న" వదుపు
 తున్నాను శరత్ సాహిత్యంలో నాకు ఇష్టమైనది
 శేషప్రశ్నే అందులో కమల సాత చిత్రణ
 చూస్తుంటే స్రీలంలా అంతటి ఆత్మ విశ్వాసంతో,
 వ్యక్తిత్వంతో బ్రతికే స్థితికి ఎదగాలని ఆశిస్తూ
 శరత్ ఆ సాత్రను సృష్టించాడనిపిస్తుంది శేకంజే.

అతి జీవితంలో కమల లాంటి స్త్రీలు ఎవరైనా లాభపడలేమో! భారతదేశంలో పుట్టిన ప్రతి స్త్రీకీ ప్రతిభ తేరుతో ఈ సంఘం ఎన్నో కట్టుబాట్లు విధించింది ఈ దేశంలో న్యాయానికి కూడ జాతి విభేదాలున్నాయి డాక్టర్ గా వా రైనానంది జీవితంలో దగాపడిన స్త్రీలను, ఈ సమాజంలో పంచినబడిన స్త్రీలను ఎంతోపందిని చూస్తుంటారు వారి శారీరక అశ్మత్తులకు వారి మానసిక ఆశాంతి కారణం అన్నింటుంది పరిస్థితులతో రాజీ వడరేక, పున్న పరిస్థితులను అదిగమించి ముందుకుపోయే దైర్ఘ్యం లేక, నిత్య సంఘర్షణతో శారీరకంగా, మానసికంగా రోగిగొస్తున్న స్త్రీలు ఎందరో వా 'క్లినిక్'కి వస్తుంటారు వారి బాధామయ జీవితాలను గురించి వింటుంటే మనిషిలోని మానవత్వం రోజూ రోజూకీ ఎంత పన్నగ్నిపోతున్నదో అర్థం అవుతుంటుంది జీవితంలో ఏ విలువలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా పురుషులపై ఆపాకాంతు ప్రవర్తించే వారు కొందరైతే, రాజనీత్యంతో తమ పశువాంఛతో స్త్రీల జీవితాలను నలిపే నాశనం చేస్తున్న వారు మరికొందరు వీరి చర్యలు వింటుంటే పౌరధయం బాధతో పీడితులుంటుంది స్త్రీ జీవితానికి, శిలానికి విలువ ఇవ్వని ఈనాటి సమాజ పరిస్థితులు బాగుపడి తిరిగి స్త్రీల జీవితాలలో వెలుగు రేఖలు విచ్చుకొనే సమయం ఎప్పుడైతే వా వస్తుందో! అనేదే వా విరంజక ఆలోచన ఈ పరిస్థితులను తట్టుకొని కమలా ప్రతి స్త్రీ ఎదగాంతు సాధ్యమకపోవచ్చు కాని అటువంటి స్థితిని సాధించిన స్త్రీ తామా ఒక వ్యక్తిగా తన జీవితాన్ని మునుకోగలదు బహుశా శరీర ఆరోగ్యం అనేది పులూడలేదు! పుస్తకం మూసి లైలు ఆరోగ్యం నిద్రకుప్పకమించాను తెల్లవారితే రాజా వచ్చేస్తాడన్న ఆలోచన వా కళ్ళకు నిద్రమ దూరం చేస్తున్నది

* * *

అర్థంలో మోహం మానుకోకుంటూ పాడర్ అర్దుకుంటున్న రాజాను చూస్తుంటే నాకు రాధను చూస్తున్నట్లుగానే వుంది రాజాలో రాధ పోలికలు చాలా వున్నాయి రాధలా రాజాకూడ పాడగరి వైల్ కలర్ స్పాల్తో పీలం గళ్ళపట్టు ఒక చేస్తున్న రాజా మొహంలో అనందం కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నది అది సునీతను కలమకోవోయే అనందమని నాకు తెలుగు రాజా, సునీత చిప్పుటల

మనిషి మనిషికి మధ్య

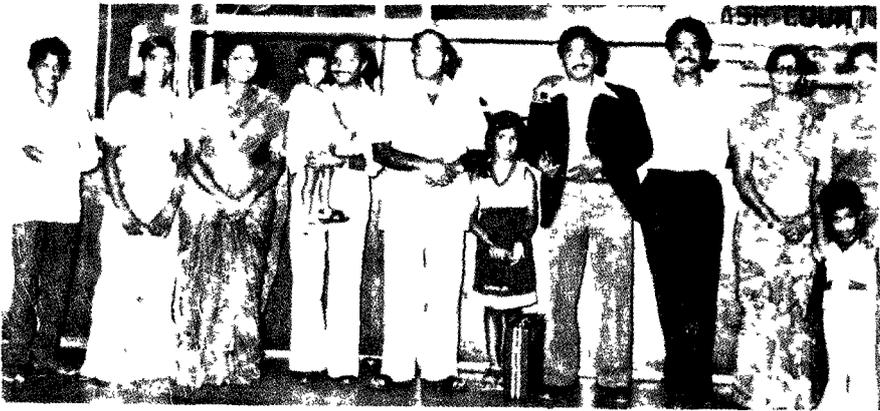
మంచి కలిసే పెరిగారు వా వాళ్ళు అప్రకృష్ట సునీత చావు ఇల్లు బి ఎ, కంప్లీట్ చేసిన సునీత ఇంటాని ఆర్థిక పరిస్థితులవలన జాబ్ చేస్తున్నది సునీతతో కనిపించే విరాడంబరత, మంచితనం, ఆ నిష్కర్మమైన పౌరధయం సూదంబరతయాల రాజాను ఆకర్షించినట్లు పన్నూ ఆకర్షించాయి అందుకే వారి స్నేహానికి నేను ఎప్పుడూ అడ్డు చెప్పలేదు చదువు పూర్తవగానే సునీతనే చేసు కొంటానన్న రాజా కోరికను నేను కాదనలేదు సునీతకు వా దగ్గర చదువుతోపాటు నేనంటే గౌరవం కూడ వుంది పవిత్రమైన స్నేహంలో సుంచి వున్నవిన వారి అనురాగానికి ఈ సంఘటన అటకం కాదు కదా? లేదు లేదు పవిత్రత అనేది పౌరధయాఅదేగాని శరీరానికి పరింతేది కాదు ఈ నిజాన్ని గ్రహించగల రాజా తప్పకుండా సునీతను స్వీకరిస్తాడు

"అక్కడే నిలబడిపోయానే మమ్మీ, రోవలికి రా!" అన్న రాజా పిలుపుకు పులిక్కిపడి తోవలకు పడినాను "ఏకీకమీ బదులుదేరావు?" ప్రశ్నించాను "సునీతను కలవటానికి మమ్మీ!" టై కట్టుకొంటూ మొహంలో వింతకాంతి మెరుస్తుంటే సమాధానం ఇచ్చాడు రాజా రాజా నోటివెంట సునీత పేరు వింటుంటే అనాటి సునీత రూపం వా కళ్ళముందు సాక్షాత్కరించింది ఆ రోజు - మెడికల్ జర్నల్ తిరగొస్తున్న నేను "అంటి!" అన్న పిలుపు వినిపించి తిం ఎత్తినాశాను ఆంటి! అంటూ సుడిగాలిలా బావురుమంటూ మట్టెసుకొంది నన్ను సునీత క్షణంసేపు దిమ్మెర పోయిన నేను నన్ను నేను నిఘ్రోక్కుకొని నా ఒక్కొక్క వెక్కి వెక్కి విడుమున్న సునీతను లేపి సరిగా కూర్చో బెట్టాను తలవంచుకొని పున్న సునీత కళ్ళు వెంబడి అశ్చర్యాల అవీరతంగా ప్రవహిస్తున్నది ఆ విడుపు తగ్గవరకూ నేను ఎదురుగా కూర్చోని మౌనంగా సునీతనే తిలకిస్తూ వుండేపోయాను అనాటి సునీత రూపం చూస్తున్న నాలో అశ్చర్యం, బాధ పెల్లెలికి నన్ను అవేతనంగా చేసినవి వాడిన పూవులా వుంది సునీత రూపం సునీత దుఃఖంతో తన కన్యాత్వాన్ని పోగొట్టుకొన్న అలాగిని పొందే ఆవేదన వుంది ఆ కళ్ళల్లో దేష్టం అవమానం, నిస్సహాయత ముప్పిరి గొప్పిస్తాయి వెదరిన ముంగురులతో అన్వయంగా

పున్న సునీత రూపం డాక్టర్ క్లిని నాకు ఒదిగితిం క్షణంలో తెలియచెప్పాయి అయిపోయింది అడదాని శిలానికి రక్షణలేని ఈ దేశంలో రోజూ ఎంతోమంది విస్మయంలైన స్త్రీలు పురమృదే పశువాంఛకు బలి అవుతున్నట్లు, సునీత కూడ తన శిలాన్ని బలి చేసుకొన్నది జరిగిందదే అందుకే సునీత మూర్తి భవించిన శోకదేవతలా వుంది లేకుంటే కన్నీర కార్మవలసిన అవసరం సునీతకు లేదు వా మనో వీధిలో రాజా పెడిలాడు రాజా గుర్తవచ్చిన నాలో విపరీతమైన బాధ సుఖ్యు లాగింది మెల్లగా లేచి సునీత తల నిమిరుతూ,

"సునీ! ఎలా జరిగింది?" ప్రశ్నించాను "మా ఆసీనర్ రాస్కూల్ వాడు నన్ను టైప్ చేసే కాగితాలు వున్నాయిని రూమ్ కు పిలిపించి నన్ను నన్ను బలవంతంగా " బాధతో కంఠం పూడుకొని పోగా తడబడుతూ మెల్లగా సమాధానం ఇచ్చింది జాగ్రత్తకరమైన ఆ దృశ్యం తిరిగి గుర్తు చేసుకొనేటప్పటికి భయంతో ఆకటా గజజా వణకేపోయింది సునీత నిశ్చలంగా నిలబడి వింటున్న నాకీ పరిస్థితి అర్థం అయింది కాక ప్రవాహం వేసక్కు వెలితే ఇదే సంఘటన నాలో పాలు వా తల్లి రక్తం వంచుకొని పుట్టిన వా చెల్లెలు రాధ విషయంలో కూడ జరిగింది మనస్సు వంచనకు గురికాబడదీ రాధయితే, దౌర్జన్యంగా దోసిడికి గురి అయింది సునీత ఏ విధంగా వంచించ బడ్డ నమ్మకమేది అడదే రాధ వంచనకు ప్రతి స్వరూపమే రాజా మనస్సున మనిషిని మర్చిపోలేని, వెంచుకొన్న మనుషణం వంపుకోలేని రాధ తను గర్భంలో పెరుగుతున్న అతి ప్రతి స్వరూపాన్ని వెంచి పెద్ద చెమ్మగాని అనుకోవచ్చింది కాని రాజా ఈ లోకంలోకి ప్రవేశించుటలోపాటే రాధ ఈ లోకం నుంచి నిష్క్రమించింది తల్లిని, తండ్రిని, తోబుట్టువును అందరినీ పోగొట్టుకొని ఏకాకిగా మిగిలిన నేను రాజాని నా ఆశయాలుకు, అభిరుచు లకు అనుగుణంగా తీర్చిదిద్దాలనే ద్యేయంతోనే బ్రతుకుతున్నాను ఇటువంటి దాదాన సంఘటనలు సున్నిత వనమ్మకలైన స్త్రీలమీద ఎంతటి ప్రభావాన్ని చూపుతాయో, వంచించబడ్డ రాధ ప్రవర్తన నాకు స్ఫురించేసేంది ఉత్సాహంతో, ఉర్రపడితో గంధం పాకే సెలయేరలా కాలం గడిపే రాధ ఈ సంఘట నతో సర్వం కోల్పోయినదానలా, జీవశక్యవలం తలాన్ని గడిపింది తిరిగి ఈనాడు ఇదే పరిస్థితిలో సునీతను చూస్తున్న నేను "అంటి ఈ బాధ భరించలేను ప్రాణం పోటానికి వాకడై నా ఇప్పుడే కఠంకతమైన ఈ శరీరంతో రాజాను చూడలేను" అన్న మాటలతో నా ఆలోచనలలో నుంచి బయట పడి కర్తవ్యాన్ని స్మరణకు తెచ్చుకొన్నాను

"సునీ! జరగకూడదదే జరిగింది నేను కాదనను ఆరిగిందానిలో నీ బాధ్యత ఏమిలేదు అతన్ని నీ శాయశక్తుల ప్రతిఘటించటానికి ప్రయత్నించి పులూపు అతి పశుబలం ముందు విన్ను, నీవు రక్షించుకోలేక శిలాన్ని కోల్పోయావు శీలం పోగొట్టుకొన్న నీ జన్మ వృధా అని నీవు అను కొంటున్నావు ఈ ఆలోచన చాలా తప్ప సునీ!

చిల్లరరాళ్లలో జీర్ణ సమాధుల్లో కాకుండా
 కష్టించే కార్మికుల్లో రాళ్లుకొట్టే శ్రామికుల్లో
 దైవాన్ని చూడగలిగిన అస్తి కుడతడు
 శాంతిని ప్రవచించి శాంతిని ప్రభవించి
 పంచశీలను ప్రపంచ దేశాలకు పంచి
 మానవ హృదయాలలో మంచిన పెంచిన
 కర్మయోగి అతడు
 బాపూ నిత్య సత్య ప్రలాన్ని

మ రొ క జ వ హ ర్

నిత్యమూ సత్యంగా పాటించిన
 నిజమైన వారసుడతడు
 మిలియన్ల అయినా - తనదంటూ ఏమీ
 మిగుల్చుకోకుండా సర్వం దేశానికే అర్పించి - తన
 జీర్ణ భస్మాన్ని సైతం పంపిస్తాడు కర్పించిన
 ధర్మయోగి అతడు

ప్రపంచమే సైతం అప్రతిగా ప్రేమించిన
 అజాల శత్రువతడు -
 కళ్ల ఎదుట లేకున్నా కోట్ల హృదయాలలో నిల్విన
 పూజ్య ప్రజామిత్రుడతడు
 మరొక్క జవహర్ జన్మించాలంటే
 చరిత్ర రెండు వేల వత్సరాలు
 ఏరికొనాలే

— సురాశర్మ

మరినమయినది నీ శరీరామేగాని, నీ మనస్సు కాదని నాకు తెలుసు ప్రతిరోజూ ఎంతోమంది స్త్రీలను ఎన్నో రూపాలుగా ఈ సమాజం దోసిడి చేస్తున్నది స్త్రీ శీలానికి రక్షణ ఇవ్వకపోగా అత్యాచారానికి గురియైతే స్త్రీల పట్ల అమానుషంగా ప్రవర్తిస్తున్నది నీలాంటి పంచితలు ప్రాణాలను బలి చేసుకొన్నంత మాత్రాన క్యూరమైన ఈ సంఘం స్త్రీల పట్ల తన దృష్టిని మార్చుకోకపోగా, నీలాంటి పీరికవారి ప్రోద్బలంతో స్త్రీలను ఇంకా భయపెట్టి బెదిరిస్తోంది నీలాంటి వారంతా పరిస్థితులను అత్యవిశ్వాసంతో ధైర్యంతో ఎదుర్కొని తలపెట్టి తిరిగే మనస్థైర్యాన్ని అలవర్చుకొంటే ఇటువంటి సమస్యలకు పరిష్కారం లభించినట్లే పీరికతనంతో ప్రాణం తీసుకోవలం అవేకం సునీ ఈ ఆలోచన నీ మనస్సుకోకే ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ రానివ్వకూడదు," అనునదిగా చూట్టాడుతున్న నా వైపు ఆశ్చర్యంగా విపారిత నేత్రాలతో చూస్తుండి పోయింది సునీత "అంటే మీరు నన్ను రాజాకు " సునీత కళ్ళలో సందోషాన్ని గ్రహించిన నేను "పిచ్చిపిల్లా! నన్నూ, రాజాను నీవు ఇంతే నా అర్థం చేసుకోవచ్చు ది?" అంటూ చిరునవ్వు నవ్వాను ఆంటి అంటూ ఆ శ్చార్య నం దా ల తో నన్ను చుట్టేస్తూ "అంటే! రాజా లేకుండా నేను బ్రతకలేనని మీకు తెలుసు" గడ్గడ స్వరంతో గొణిగింది సునీత వారిద్దరి అనురాగం తెలిసిన నా కళ్ళకు నన్నటి కన్నీటి పాఠ అడ్డుపడింది ఆ తరువాత సునీతకు నేను ఎంత ధైర్యాన్ని కలిగించినా అంతరంగంలో తాను ఏదో తప్ప చేసినట్లుగా సీతాతూ ర్ణా ర్ణాకి శారీరకంగా శుష్కించినాపోయింది సునీతకు నా మాటలతో తాత్కాలిక పుషామనం కలిగించగలనే గాని తన అంతరాంతరంలో పులుకు తుప్పు ఆవేదనను పోగొట్టేది ఒక రాజాయేనని నాకు తెలుసు చిన్నతనం నుంచీ నిజాయితీతో కూడిన స్వభావం రాజాని నిజాయితీ లోపించిన మనషులు వాడి దృష్టిలో మనషులు కానట్లే! అందుకే ఈ విషయాన్ని రాజాకి చెప్పటానికే నిర్ణయించుకొన్నాను వీరిద్దరి జీవితాలకు సంబంధించిన ఈ సమస్యను రాజా మానవతా దృష్టితో పరిష్కరించుకొనగలగటానికి తోడ్పడాలనే నా తాపత్రయం "మనిషి మనిషికి మధ్య" వుండే మానవ సంబంధాలను రాజా విస్మరించడనే కా నమ్మకం ఈ విషయంలో నేను ఎంతవరకు కృతకృత్యులను కాగలనోగాని, నే నెరిగిన రాజా స్వభావం నన్ను ఈ విషయం రాజా దృష్టికి తెచ్చేందుకు సాహసించజేసింది జరిగింది చెప్పకుండా మధ్యపెట్టి రాజా జీవితాన్ని వేదనావయం చేసే

మనిషి మనిషికి మధ్య

హక్కు నాకు లేదు వాడిని ఎంత ప్రేమతో పెంచినా వాడి జీవితం నాకీదే జీవితం పట్ల సరియైన నిర్ణయం తీసుకోవలసింది వాడే "మమ్మీ ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?" రాజా ప్రశ్నతో వాస్తవంతోకి వచ్చాను ఈ విషయం ఎలా చెప్పాలో బోధపడని నా నోటవెలు గాడమైన నిట్టూర్పు వెలువడింది

"రాజా! సునీ అంటే నీకు నిజమైన ఇన్నం వుందా?"

ఇది అర్థంలేని ప్రశ్న అని నాకు తెలుసు ఆదుర్దాగా నా వైపు చూస్తున్న రాజా మొహంలో ంభీరత అలుముకొంది

"నీకు తెలియదా మమ్మీ" రాజా కళ్ళలో దృఢమైన విశ్వాసం కదలాడింది

"ప్రస్తుతం సునీత మానసికంగా దెబ్బతిని వుంది నీకు సునీత అంటే ప్రేమవుంటే నీవు సునీతను తిరిగి ఎప్పటిలా చేయటానికి ప్రయత్నించు ఈ పని నీ చేతుల్లోనే వుంది" చెప్పవలసిన దానికి ఉపాధ్యతలలా చెప్పాను

"సునీతమయింది మమ్మీ?" ఈసారి రాజా కళ్ళలో ఆందోళన కనిపించింది మెల్ల మెల్లగా ఎనన్ను పుగ్గ బట్టుకొని జరిగింది చెప్పేశాను అంతా నిన్న రాజామొహం కోపంతో అరుణ వర్షం దాల్చింది

"మమ్మీ ఏమిటిది? పశువులా ప్రవర్తించిన ఆ దుర్మార్గుడిని మీరంతా ఎందుకు వదిలివేశారు? సోలీస్ కంప్లయింట్ ఎందుచేత ఇవ్వలేదు?" వుద్రేకంతో పూగిపోతూ అరిచాడు రాజా

"రాజా! ఈ విషయం విన్న నీకు వుద్రేకం కలిగేమాట నహజమే గాని జరిగినదానిని సావకాశంగా ఆలోచించి అర్థం చేసుకో మన సమాజంలోవున్న పరిస్థితులు నీకు తెలియనివికావు ఇటువంటి కేసు తెన్నే నీవు పేపర్లో చూస్తూనేవుంటావు ఏ న్యాయ వ్యవస్థ ఇటువంటి వారిని పట్టుకొని శిక్షించింది? సోలీస్ కంప్లయిట్ ఇచ్చినంత మాత్రాన ఈ సమస్యకు పరిష్కార మార్గం లభించి తీరు తుందా? మన న్యాయస్థానాలు సునీతకు జరిగిన ఈ అన్యాయానికి సరియైన పరిష్కారాన్ని చూప గలవా? ఏదివిమై కా నష్టపోయేది స్త్రీయే కదా! ఈ భయంకర సంఘటన సునీత మనస్సుమీద ఎటువంటి ప్రభావాన్ని చూపుతుందో ఆలోచించు నేరస్తుడిని పట్టుకొని శిక్షించినంత మాత్రాన సునీత తిరిగి మామూలుగా అవగలదా? సునీత మనస్సు ఏర్పల మై నదని నీకు తెలుసు ఏర్పలమైన అంతాకరణే

మనిషి మనుగడకు ముఖ్యం సోచించినట్లు భౌతిక శరీరానికి ఎవిత్రత పేరతో ఏవో విలువలు ఆపాదించి మనుషులనే బలి పెడతూన్నాము మనిషి కోసమే పవిత్రత కావాలి పవిత్రతకై మనిషి బలి కారాదు రాజా! మనిషిగా మానవత్వంలో ఈ సమస్యను పరిష్కరించు ఆవేశంవలన సమస్యలకు పరిష్కారం దొరకదు ఒక దుర్మార్గుడి కామానికి బలి అయిపోయిన సునీత పట్ల సానుభూతితో, విశాల వయన మనస్సుతో ఆలోచించు సునీత ప్రమేయం ఏమీలేని ఈ సంఘటనతో సునీత జీవితాన్ని బలి చేయవద్దు వంచించబడ్డ స్త్రీని మన సమాజం ఇంకా ఇంకా వంచనకు గురిచేయాలనే చూస్తుంది గాని, చేయూతనిచ్చి లేవనెత్తాలని ప్రయత్నించడ వారిలో నీవు ఒకడివి కావటం నాకు ఇష్టం లేదు సునీత అంతరంగానే ప్రేమించావో, బాప్య శరీరాన్నే ప్రేమించావో నీవే ఆలోచించి నిర్ణయించు భౌతిక శరీరానికి విలువ ఇవ్వని ప్రేమ నీదైతే గునీతను అర్థాంగిగా స్వీకరించు లేకుంటే నీవు సునీతను కలవలానికి వీలేదు ఆలోచించి నీ నిర్ణయం చెప్పు" హృదయంలో పేరుకొన్న భారాన్ని దింపుకో గనే, తేలికపడిన మనస్సుతో శరీరంతో రాజాను ఒంటరిగా ఎదలి గదిమండి నిష్క్రమించాను

ఆ రాత్రి నా రూమ్లో శరత్ "చరిత్ర హీనులు" చదువుతున్నాను మానవత్వం మూర్తి భవించిన మహాపురుషుడు శరత్ సంఘంచే వంచించ బడ్డ స్త్రీలపట్ల ఆయనకు గల అపారమైన కరుణ, సానుభూతి చూస్తుంటే ఆయనపట్ల ఎనలేని గౌరవభావం కలుగుతుంది అందుకే "పురుషులందు పుణ్య పురుషులు వేరయ్య" అన్నాడు వేమన భారతి స్త్రీల జీవితాల పట్ల ఆయనకు గల వేదనే శరత్ సాహిత్యంలోని స్త్రీ ప్రాత్రలు శరత్ పట్ల నాకు కలిగిన పూజ్యభావం నా గుండె లిండా అవరించింది పుస్తకం మూసి లేవపోతుండగా వారాత్తుగా రాజావచ్చి నా వళ్ళో కల పెట్టుకొని వుండేసోయాడు మౌనంగా రాజా తలనిమురుతున్న నాలో "మమ్మీ! సునీత లేకుండా నేను బ్రతకలేనని ఆలోచించి తెలుసుకొన్నాను సునీతకు నేను మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరిస్తాను రోపే సునీతను కలుస్తాను" అంటూ మెల్లగా తన నిర్ణయాన్ని తెలిపాడు నాకు తెలుసు, నేను జయిస్తానని మానవత్వమే ప్రాతిపదికగా పెంచిన నా పెంపకం మీద నాకు అచంచల విశ్వాసం వుంది మనిషిగా బ్రతకటంలోనే మానవ జీవితానికి ఎరిపూర్ణతవుంది గుండెలు విండన ఆనందంతో రాజా తల నిమురుతున్న నా చేతి వ్రేళ్ళ కొనగలండా నాలోని ప్రేమాభిమానాలు వెల్లడలా ప్రవహించి రాజాని తడిపేస్తున్నాయి

